# DZIENNIK URZĘDOWY
## MINISTERSTWA SKARBU

31 stycznia | Nr. 3 | Rok 1934.

Cena numeru pojedyńczego 75 gr, z przesyłką zwyczajną 85 gr, poleconą 1 zł 35 gr. Prenumerata kwartalna 6 zł. Cena ogłoszeń za tekstem od wiersza 1 m/m szpalty redakcyjnej 40 gr, tabelaryczne i cyfrowe 80 gr. Materjał redakcyjny oraz ogłoszenia, które na mocy przepisów obowiązujących podlegają opublikowaniu w „Dzienniku Urzędowym Ministerstwa Skarbu", należy kierować do Administracji, Rymarska 3, Tel. redakcji Min. Sk. 12.12.61, tel. Administracji Min. Sk. 11.05.08.

Za terminowy druk ogłoszeń Administracja nie odpowiada. Konto czekowe w P.K.O. Nr. 30305.

## TREŚĆ DZIAŁU URZĘDOWEGO:

---

Wyszły z druku Nr. Nr. 102 i 103 Dziennika Ustaw Rzeczypospolitej Polskiej z r. 1933, zawierające m. in. treść następującą:

*Nr. 102, poz. 781—Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 19 grudnia 1933 r. o zasadach zaszeregowania funkcjonarjuszów państwowych do grup uposażenia i automatycznego przechodzenia nauczycieli do wyższych grup uposażenia, o dodatkach lokalnych, funkcyjnych i służbowych oraz o umundurowaniu niższych funkcjonarjuszów państwowych.*

*poz. 783—Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 19 gudnia 1933 r. o zasadach zaszeregowania oficerów i szeregowych Policji Państwowej i Straży Granicznej do grup uposażenia oraz o dodatkach lokalnych i służbowych.*

*poz. 784—Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 19 grudnia 1933 r. w sprawie częściowego uchylenia postanowień art. 71 ust. 2 ustawy z dnia 17 marca 1932 r. o zaopatrzeniu inwalidzkiem.*

*poz. 789—Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 27 grudnia 1933 r. w sprawie wejścia w życie ustawy o ubezpieczeniu społecznem.*

*poz. 790—Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 27 grudnia 1933 r. w sprawie wykonania art. 223 ust. (1) ustawy o ubezpieczeniu społecznem.*

*poz. 791—Rozporządzenie Rady Ministróiw z dnia 27 grudnia 1933 r. w sprawie uprawnień osób, które były ubezpieczone na zasadzie dotychczas obowiązujących ustaw o ubezpieczeniu na wypadek inwalidztwa, śmierci i na starość.*

*poz. 794—Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 27 grudnia 1933 r. o uchyleniu grup zarobkowych w ubezpieczeniu pracowników umysłowych.*

*poz. 795—Rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 17 grudnia 1933 r. o obrocie solą.*

*Nr. 103, poz. 797—Rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 9 grudnia 1933 r., wydane w porozumieniu z Ministrem Sprawiedliwości w sprawie zmiany rozporządzenia z dnia 10 października 1932 r., zawierającego przepisy wykonawcze do ustawy o opłatach stemplowych.*

*poz. 798—Rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 29 grudnia 1933 r., w porozumieniu z Ministrem Przemysłu i Handlu w sprawie poboru scalonego podatku przemysłowego od zapałek.*

*poz. 800—Rozporządzenie Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych z dnia 23 grudnia 1933 r., wydane w porozumieniu z Ministrem Skarbu w sprawie kursu obligacyj 5% państwowej renty ziemskiej, opiewjących na złote w złocie, na rok 1934.*

---

## 10.

## ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 19 grudnia 1933 r.

**o ustanowieniu tabeli stanowisk we władzach, urzędach, zakładach i instytucjach państwowych.**

Na podstawie art. 11 ust. 3 ustawy o państwowej służbie cywilnej z dnia 17 lutego 1922 r. (Dz. U. R. P. Nr. 21, poz. 164) zarządza się, co następuje:

§ 1. Ustanawia się dla władz, urzędów, zakładów i instytucyj państwowych załączoną tabelę stanowisk (załącznik).

§ 2. Z chwilą mianowania na dane stanowisko służbowe przysługuje urzędnikowi prawo do tytułu urzędowego. Tytułem jest nazwa nadanego urzędnikowi stanowiska.

§ 3. Stosunek hierarchiczny stanowisk w ramach poszczególnych rubryk tabeli określa cyfrowy porządek, w jakim stanowiska zostały w rubrykach tabeli umieszczone. Stanowiska równorzędne są umieszczone pod tą samą cyfrą.

§ 4. Urzędnicy zajmujący stanowiska nieprzewidziane załączoną tabelą zostaną do dnia 1 lutego 1934 r. przemianowani na stanowiska tą tabelą objęte.

§ 5. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia. Równocześnie traci moc obowiązującą rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 26 czerwca 1924 r. o ustanowieniu tabeli stanowisk we władzach i urzędach państwowych (Dz. U. R. P. Nr. 64, poz. 631), wraz ze wszystkiemi zmianami późniejszemi, z wyjątkiem przepisów o zaliczeniu stanowisk do poszczególnych kategoryj, zawartych w załączniku do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 13 maja 1927 r. (Dz. U. R. P. Nr. 56, poz. 493).

Prezes Rady Ministrów:
(—) *J. Jędrzejewicz.*

(Dz. U. R. P. Nr. 102, poz. 780).

Załącznik do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 19 grudnia 1933 r. (poz. 10).

## Ministerstwo Skarbu.

| Zarząd Centralny | | | Władze, urzędy, instytucje bezpośrednio podległe | | | Władze, urzędy, instytucje pośrednio podległe | | |
|---|---|---|---|---|---|---|---|---|
| Kolejność | Stanowisko (tytuł) | Kategorja | Kolejność | Stanowisko (tytuł | Kategorja | Kolejność | Stanowisko (tytuł) | Kategorja |
| — | Minister . . . . . | — | 1 | Prezes Pocztowej Kasy Oszczędności . | I | 1 | Naczelnik Urzędu (skarbowego, celnego, opłat stemplowych, skarbowego Akcyz i Monopolów Państwowych) | I lub II |
| 1 | Podsekretarz Stanu . | I | 2 | Dyrektor (Ceł, Izby Skarbowej) . . . | I | 2 | Kontroler skarbowy . | I |
| 2 | Prezes Prokuratorji Generalnej R. P. . | I | | Wiceprezes Pocztowej Kasy Oszczędności . . . . . | I | | Referendarz . . . . | I |
| 3 | Dyrektor (departamentu, gabinetu, biura, Mennicy Państwowej, Państwowego Monopolu Spirytusowego, Państwowego Urzędu Kontroli Ubezpieczeń, Polskiego Monopolu Solnego, Polskiego Monopolu Tytoniowego) . . . . . | I | | Naczelnik Wydziału Skarbowego w Śląskim Urzędzie Wojewódzkim . . . | I | 3 | Komisarz skarbowy . | II |
| | Prezes Oddziału Prokuratorji Generalnej R. P. . . . . | I | | Naczelny Inspektor Ceł w Gdańsku . | I | | Podreferendarz . | II |
| | Wiceprezes Prokuratorji Generalnej R. P. . . . . . | I | 3 | Kierownik oddziału w Śląskim Urzędzie Wojewódzkim | | | Skarbnik . . . . . | II |
| 4 | Delegat Prokuratorji Generalnej R. P. . | I | | Naczelnik Wydziału . | I | 4 | Kierownik kancelarji | III |
| | Dyrektor (Loterji Państwowej, Urzędu Długów Państwa) . . . . . | I | 4 | Inspektor . . . . | I | 5 | Podkomisarz skarbowy . . . . . . | II |
| 5 | Inspektor . . . . | I | | Kierownik Oddziału . | I | 6 | Sekretarz (administracyjny, rachunkowy, techniczny) . | II |
| | Komisarz do spraw likwidacji niemieckiej . . . . . . | I | | Radca . . . . . | I | | Kasjer . . . . . . | III |
| | Naczelnik wydziału . | I | 5 | Referendarz . . . | I | | Poborca skarbowy . | III |
| | Naczelny Sekretarz Prokuratorji Generalnej R. P. . . . | I | 6 | Intendent . . . . | III | | Pomocnik (administracyjny, kancelaryjny, rachunkowy, techniczny) | III |
| | Przewodniczący Rady Spółdzielczej . | I | | Kierownik kancelarji | III | | Rewident skarbowy . | III |
| 6 | Kierownik Centralnej Księgowości . . | II | | Podreferendarz . . | II | | | |
| 7 | Kierownik referatu . | I | | Skarbnik . . . . | II | | | |
| | Radca . . . . . . | I | 7 | Sekretarz (administracyjny, rachunkowy, techniczny) . | II | | | |
| 8 | Referendarz . . . . | I | 8 | Pomocnik (administracyjny, kancelaryjny, rachunkowy, techniczny) . | III | | | |
| 9 | Kierownik rachuby . | II | | | | | | |
| 10 | Intendent . . . . | III | | | | | | |
| | Kierownik kancelarji | III | | | | | | |
| | Podreferendarz . . | II | | | | | | |
| 11 | Sekretarz (administracyjny, rachunkowy) . . . . . | II | | | | | | |
| 12 | Magazynier . . . | III | | | | | | |
| | Pomocnik (kancelaryjny, rachunkowy) | III | | | | | | |

## 11.

## OBWIESZCZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 4 stycznia 1934 r.

**o umorzeniu długu obligacyjnego Towarzystwa Drogi Żelaznej Fabryczno-Łódzkiej.**

Podaje się do wiadomości, że na podstawie § 4 ust. 4 rozporządzenia Ministra Skarbu w porozumieniu z Ministrem Komunikacji z dn. 24 czerwca 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr. 54, poz. 532) w sprawie sposobu umorzenia długu obligacyjnego T-wa Drogi Żelaznej Fabryczno-Łódzkiej, dnia 2 stycznia 1934 r. zostały umorzone obligacje tego Towarzystwa z roku 1901 na ogólną sumę Mk. Rzeszy Niemieckiej 127.500 w odcinkach jak następuje:

**à 500 Mk.**

| stary Nr. | nowy Nr. | stary Nr. | nowy Nr. | stary Nr. | nowy Nr. |
|---|---|---|---|---|---|
| 7547 | 2108 | 7590 | 2127 | 7714 | 2146 |
| 7549 | 2109 | 7591 | 2128 | 7710 | 2147 |
| 7550 | 2110 | 7592 | 2129 | 7715 | 2148 |
| 7551 | 2111 | 7593 | 2130 | 7722 | 2149 |
| 7552 | 2112 | 7594 | 2131 | 7736 | 2150 |
| 7553 | 2113 | 7607 | 2132 | 7749 | 2151 |
| 7554 | 2114 | 7624 | 2133 | 7761 | 2152 |
| 7555 | 2115 | 7631 | 2134 | 7762 | 2153 |
| 7556 | 2116 | 7638 | 2135 | 7764 | 2154 |
| 7558 | 2117 | 7639 | 2136 | 7772 | 2155 |
| 7559 | 2118 | 7640 | 2137 | 7773 | 2156 |
| 7560 | 2119 | 7647 | 2138 | 7774 | 2157 |
| 7561 | 2120 | 7648 | 2139 | 7779 | 2158 |
| 7562 | 2121 | 7663 | 2140 | 7780 | 2159 |
| 7565 | 2122 | 7664 | 2141 | 7795 | 2160 |
| 7567 | 2123 | 7666 | 2142 | 7796 | 2161 |
| 7568 | 2124 | 7669 | 2143 | 7798 | 2162 |
| 7574 | 2125 | 7670 | 2144 | | |
| 7581 | 2126 | 7674 | 2145 | | |

**55 sztuk à 500 Mk.**

**à 1.000 Mk.**

| | | | | | |
|---|---|---|---|---|---|
| 3318 | 5322 | 3510 | 5339 | 3682 | 5356 |
| 3319 | 5323 | 3539 | 5340 | 3687 | 5357 |
| 3320 | 5324 | 3563 | 5341 | 3689 | 5358 |
| 3321 | 5325 | 3574 | 5342 | 3704 | 5359 |
| 3322 | 5326 | 3578 | 5343 | 3706 | 5360 |
| 3323 | 5327 | 3579 | 5344 | 3707 | 5361 |
| 3324 | 5328 | 3587 | 5345 | 3708 | 5362 |
| 3334 | 5329 | 3599 | 5346 | 3709 | 5363 |
| 3342 | 5330 | 3601 | 5347 | 3717 | 5364 |
| 3353 | 5331 | 3609 | 5348 | 3719 | 5365 |
| 3384 | 5332 | 3633 | 5349 | 3722 | 5366 |
| 3425 | 5333 | 3650 | 5350 | 3751 | 5367 |
| 3426 | 5334 | 3651 | 5351 | 3757 | 5368 |
| 3427 | 5335 | 3652 | 5352 | 3810 | 5369 |
| 3466 | 5336 | 3674 | 5353 | 3813 | 5370 |
| 3471 | 5337 | 3676 | 5354 | 3814 | 5371 |
| 3504 | 5338 | 3678 | 5355 | | |

**50 szt. à 1.000 Mk.**

**à 2.000 Mk.**

| | | | | | |
|---|---|---|---|---|---|
| 228 | 8295 | 302 | 8304 | 345 | 8313 |
| 229 | 8296 | 304 | 8305 | 362 | 8314 |
| 269 | 8297 | 305 | 8306 | 363 | 8315 |
| 270 | 8298 | 316 | 8307 | 364 | 8316 |
| 271 | 8299 | 317 | 8308 | 365 | 8317 |
| 272 | 8300 | 325 | 8309 | 366 | 8318 |
| 284 | 8301 | 331 | 8310 | 368 | 8319 |
| 291 | 8302 | 332 | 8311 | — | — |
| 295 | 8303 | 341 | 8312 | — | — |

**25 szt. à 2.000 Mk.**

za Ministra Skarbu:
(—) *Wł. Baczyński*,
Kierownik Departamentu.

(„Monitor Polski" z dn. 20 stycznia 1934 r. Nr. 16, poz. 22).

---

## 12.

## OWIESZCZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 5 stycznia 1934 r.

**o umorzeniu obligacyj 5% Konwersyjnej Pożyczki Kolejowej z 1926 roku.**

Podaje się do wiadomości, że na podstawie art. 1 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 27 czerwca 1927 r. w sprawie umorzenia obligacyj 5% konwersyjnej pożyczki kolejowej, wypuszczonej na podstawie rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 27 grudnia 1924 r. (Dz. U. R. P. Nr. 56, poz. 491), dnia 2 stycznia 1934 r. zostały umorzone w drodze wykupu obligacje 5% Konwersyjnej Pożyczki Kolejowej z 1926 r. o numeracji kolejnej,

poczynając od Nr. 12210 do Nr. 21443 włącznie, wartości nominalnej po 30 zł każda obligacja na łączną sumę nominalną 277.020 zł.

za Ministra Skarbu:
(—) *J. Nowak*,
Zastępca Dyrektora Departamentu.

(„Monitor Polski" z dn. 15 stycznia 1934 r. Nr. 11, poz. 17).

---

## 13.

## OBWIESZCZENIE MINISTRA SKARBU

**w porozumieniu z Ministrem Rolnictwa i Reform Rolnych**

z dnia 12 stycznia 1934 r.

**w sprawie ustalenia przeciętnej zawartości skrobi w ziemniakach na kampanję 1933/34 r.**

Na podstawie postnowień § 131 rozporządzenia z dnia 10 września 1932 r. w sprawie wykonania rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 11 lipca 1932 r. o monopolu

spirytusowym, opodatkowaniu kwasu octowego i drożdży oraz sprzedaży napojów alkoholowych (Dz. U. R. P. Nr. 88, poz. 746) podaje się do wiadomości, co następuje:

Przeciętną zawartość skrobi w ziemniakach ustala się dla całego Państwa na kampanję 1933/34 r. w wysokości 16,6%.

Minister Skarbu:
(—) *Wł. Zawadzki.*

(Monitor Polski z dn. 20.I. 1923 r. Nr. 16, poz. 23).

---

## 14.

## OBWIESZCZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 17 stycznia 1934 r.

**o wylosowaniu bonów Funduszu Inwestycyjnego.**

Podaje się do wiadomości, że na podstawie art. 6 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 27 października 1933 r. o Funduszu Inwestycyjnym (Dz. U. R. P. Nr. 85, poz. 636) oraz § 2 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 10 listopada 1933 r. o wypuszczeniu Bonów Funduszu Inwestycyjnego (Dz. U. R. P. Nr. 89, poz. 694) zostały umorzone w drodze losowania we wszystkich dziesięciu serjach Bonów Funduszu Inwestycyjnego, wypuszczonych na podstawie wyżej powołanego rozporządzenia Ministra Skarbu, następujące numery Bonów:

w dniu 28 grudnia 1933 r. Nr. Nr.: 26988, 25720, 26196, 584, 37757, 31321, 3992,

w dniu 4 stycznia 1934 r. Nr. Nr.: 3163, 34731, 7373, 25765, 30725, 20750, 11561,

w dn. 11 stycznia 1934 r. Nr. Nr.: 14586, 7363, 23779, 32025, 4046, 11753, 35642.

Wylosowane Bony na podstawie § 3 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 10 listopada 1933 r. (Dz. U. R. P. Nr. 89, poz. 694) podlegają wykupowi po 100 złotych za Bon wartości imiennej 25 złotych.

Za Ministra Skarbu:
(—) *J. Nowak,*
Zastępca Dyrektora Departamentu.

---

## 15.

## OBWIESZCZENIE

**Urzędu Długów Państwa z dnia 19 stycznia 1934 r., zawierające numery obligacyj 4% Premjowej Pożyczki Dolarowej Serji III, na które padły wygrane w dniu 2 stycznia 1934 roku.**

Urząd Długów Państwa podaje do wiadomości numery obligacyj 4% Premjowej Pożyczki Dolarowej Serji III-ej, na które padły wygrane w dniu 2 stycznia 1934 r.

**12.000 dol.**

648.374

**3.000 dol.**

| | | | | |
|---|---|---|---|---|
| | 133766 | | 424203 | |

**1.000 dol.**

| | | | | |
|---|---|---|---|---|
| 860710 | | 985348 | | 1223515 |
| 866483 | | 1069947 | | 1279912 |
| | | 1097027 | | |

**500 dol.**

| | | | | |
|---|---|---|---|---|
| 62549 | 361020 | 648592 | 971954 | 1182711 |
| 242463 | 390645 | 796387 | 989952 | 1325615 |

**100 dol.**

| | | | | |
|---|---|---|---|---|
| 2273 | 345796 | 622588 | 975921 | 1227311 |
| 41749 | 355002 | 646156 | 985198 | 1237907 |
| 49264 | 358187 | 649684 | 1008682 | 1242827 |
| 61301 | 359711 | 657169 | 1030148 | 1260403 |
| 120498 | 373376 | 680215 | 1089315 | 1278983 |
| 132102 | 380989 | 709717 | 1094452 | 1304324 |
| 140360 | 390981 | 717909 | 1110810 | 1314361 |
| 149873 | 461590 | 747662 | 1111345 | 1317452 |
| 195366 | 505130 | 748644 | 1129457 | 1327064 |
| 197731 | 524969 | 792588 | 1129534 | 1330783 |
| 238930 | 527780 | 793829 | 1145490 | 1460023 |
| 272521 | 532374 | 821161 | 1157398 | 1466223 |
| 284090 | 540565 | 865149 | 1160841 | 1471706 |
| 319574 | 541929 | 905210 | 1207652 | 1486771 |
| 338321 | 608320 | 950592 | 1218480 | 1492152 |

Ogółem wylosowano 95 premij na sumę 37.500 dolarów.

Kierownik Urzędu Długów Państwa:
(—) *Dr. Jakubowski.*

---

## 16.

## OKÓLNIK MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 21 grudnia 1933 r.

L. D. V. 28430/4/33

**w sprawie ulg w podatku przemysłowym od obrotu przy tranzakcjach giełdowych mąką i otrębami.**

Do

wszystkich Izb Skarbowych i Urzędu Wojewódzkiego Śląskiego (Wydział Skarbowy).

Okólnikiem z dnia 9 marca 1932 r. L. D. V. 3212/4/33 Ministerstwo Skarbu w porozumieniu z Ministerstwem Rolnictwa i Reform Rolnych oraz Ministerstwem Przemysłu i Handlu na podstawie art. 94 ustęp trzeci p. 5 ustawy o państwowym podatku przemysłowym (Dz. U. R. P. Nr. 17 z r. 1932, poz. 110) zwolniło od podatku przemysłowego od obrotu tranzakcje kupna-sprzedaży, dokonywane mąką, kaszą i otrębami pochodzenia krajowego na krajowych giełdach zbożowo-towarowych.

Powyższa ulga obowiązywała od 1 stycznia 1932 r. aż do odwołania.

Obecnie Ministerstwo Skarbu w porozumieniu z Ministerstwem Rolnictwa i Reform Rolnych oraz Ministerstwem Przemysłu i Handlu zarządza, co następuje:

Począwszy **od 1 stycznia 1934 r.** z ulgi określonej z okólniku z dnia 9 marca 1932 r. L. D. V. 3212/4/32 będą korzystały jedynie tranzakcje giełdowe **mąką i otrębami** pod następującemi warunkami:

a) ze zwolnienia od podatku będą korzystać tylko tranzakcje mąką standaryzowaną i otrębami z przemiału standartowego; w tych wypadkach, w których nie będzie można wprowadzić standartów ogólno-krajowych, giełdy będą mogły ustalać własne standarty lokalne, dostosowane do miejscowych warunków, przyczem giełdy będą zobowiązane do uzgadniania swych standartów z Ministerstwem Przemysłu i Handlu;

b) na workach z mąką, stanowiącą przedmiot tranzakcyj giełdowych, a korzystającą z ulgi podatkowej winny być uwidaczniane standarty;

c) minimalna tranzakcja giełdowa, mająca korzystać z ulgi podatkowej winna wynosić w obrocie mąką 2.500 kg., w obrocie otrębami 5.000 kg,; ta minimalna partja towaru winna być jednolita, czyli nie może się składać z kilku rodzajów mąki, względnie otrąb;

d) karty umów giełdowych, wystawiane przez maklerów giełdowych, a dotyczące tranzakcyj, korzystających z ulgi podatkowej, winny być zaopatrywane w sygnum komisarza giełdowego, względnie jego zastępcy.

Tranzakcje giełdowe nie odpowiadające powyższym warunkom nie będą korzystały ze zwolnienia od podatku przemysłowego od obrotu.

O powyższem zarządzeniu należy niezwłocznie zawiadomić urzędy skarbowe.

Minister Skarbu:
(—) *Wł. Zawadzki.*

## 17.

## OKÓLNIK MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 21 grudnia 1933 r.

L. D. V. 36976/1/33

**w sprawie zajęcia w drodze egzekucji administracyjnej należności, wypłacanych przez Skarb Państwa i związki komunalne dostawcom i przedsiębiorcom.**

Do
Izby Skarbowej w Wilnie.

Na sprawozdanie z dnia 3.XI. 1932 r. N. W. II/1/33/381/32 Ministerstwo Skarbu wyjaśnia, że ze stanowiska prawnego nie zachodzą przeszkody do zajmowania w drodze egzekucji administracyjnej należności, wypłacanych przez Skarb Państwa i związki komunalne dostawcom oraz przedsiębiorcom w trakcie wykonywania przez nich umów o dostawy lub roboty, przepis bowiem § 2 art .635 Kodeksu Postępowania Cywilnego, zakazujący zajmowanie powyższych należności przed ukończeniem dostawy lub roboty, ma zastosowanie tylko przy egzekucji sądowej, analogiczny zaś przepis art. 192 rosyjskiej ustawy o przedsiębiorstwach robót i dostaw dla Skarbu (T. X. cz. I Zw. Pr.) uległ zawieszeniu na mocy § 128 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 25.VI. 1932 r. o postępowaniu egzekucyjnem władz skarbowych (Dz. U. R. P. Nr. 62, poz. 580).

Mając jednakowoż na względzie, że stosowanie bez żadnych ograniczeń egzekucji na przedmiotowych należnościach mogłoby w wielu wypadkach opóźnić a nawet uniemożliwić wykonanie wspomnianych wyżej umów, co niekiedy byłoby połączone ze szkodą dla interesów Skarbu Państwa lub związków komunalnych, — Ministerstwo Skarbu zarządza, aby urzędy skarbowe ograniczały zajmowanie należności, przypadających od Skarbu Państwa i związków komunalnych przedsiębiorcom oraz dostawcom w trakcie wykonywania przez nich robót lub dostaw, do wysokości 25% tych należności.

(—) *W. Koszko,*
Dyrektor Departamentu.

— — — — — — — — —

**MINISTERSTWO SKARBU**
L. D. V. 36976/1/33).

Warszawa, dnia 21 grudnia 1933 r.
wszystkim Izbom Skarbowym oraz Urzędowi Wojewódzkiemu Śląskiemu (Wydział Skarbowy) w Katowicach
przesyła się do wiadomości i stosowania się.

(—) *W. Koszko.*
Dyrektor Departamentu.

## 18.

## OKÓLNIK MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 27 grudnia 1933 r.

L. D. V. 48378/3/33

**w sprawie podatku od lokali od kancelaryj notarjuszów.**

Do
Wszystkich Izb Skarbowych.

W myśl art. 3 p. 3 ustawy z dnia 2 sierpnia 1926 r. o podatku od lokali (Dz. U. R. P. Nr. 94, poz. 550) w brzmieniu ustawy z dnia 17 grudnia 1931 r. (Dz. U. R. P. Nr. 112,

poz. 789), nie podlegają podatkowi od lokali lokale zajmowane przez urzędy i instytucje państwowe lub samorządowe.

O ile zatem dana instytucja nie posiada znamion urzędu względnie instytucji państwowej lub samorządowej nie może korzystać ze zwolnienia podatkowego.

Zakres działania i charakter notarjuszów normuje rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 27 października 1933 r. (Dz. U. R. P. Nr. 84, poz. 609), zawierające **prawo o notarjacie.**

W myśl art. 1 powołanego prawa notarjusz jest **funkcjonarjuszem publicznym,** powołanym do sporządzania aktów i dokumentów, którym strony zobowiązane są lub pragną nadać znamię wiary publicznej oraz do spełniania innych czynności, zleconych mu przez prawo.

Z powyższego określenia charakteru notarjuszów jako **funkcjonarjuszów publicznych** wypływa, że nie mogą być oni podciągnięci ani pod pojęcie urzędu, ani też instytucji państwowej, gdyż są tylko **osobami** przez Państwo uprzywilejowanemi do działania z mocą urzędową w zakresie ściśle przez powyższe prawo o notarjacie zakreślonym.

Gdy zaś w art. 3 powołanej wyżej ustawy nie zostały wymienione jako wolne od podatku lokale zajmowane na kancelarje przez **funkcjonarjuszów publicznych,** przeto lokale te podlegają obowiązkowi podatkowemu na zasadzie ogólnej t. j. na zasadzie art. 2 wymienionej wyżej ustawy.

Taki sam charakter posiadali notarjusze i na zasadzie ustaw byłych państw zaborczych, które są wyszczególnione w § 2 art. 123 powoływanego wyżej prawa o notarjacie.

W szczególności ustawy te określają charakter i zakres działania notarjuszów następująco:

1) Rosyjska ustawa notarjalna z 1866 r. (tom XVI cz. 1 Zwodu praw).

Art. 17 brzmi:

„Notarjusze są **urzędnikami państwowymi;** poczytywani są za pozostających w ósmej klasie urzędów; nie mają jednak z tego tytułu prawa do rang i emerytury".

2) Austrjacka ustawa notarjalna z dnia 25 lipca 1871 (Dz. u. p. austr. Nr. 75).

§ 1 brzmi:

„Notarjusze są przez państwo ustanowieni i publicznie uwierzytelnieni do sporządzania i wystawiania na zasadzie tej ustawy dokumentów publicznych, tyczących się deklaracji prawnych i czynności prawnych, jakoteż faktów, z których mogą być wyprowadzone prawa a następnie do zachowywania dokumentów poruczonych im przez stronę i do przyjmowania pieniędzy i papierów publicznych, dla wydania ich trzecim osobom lub złożenia u władz".

3) Pruska ustawa o sądownictwie niespornem z dnia 21 września 1899 r. (Zb. ust. prusk. 1899 r. str. 249).

Art. 77 powyższej ustawy w brzmieniu rozporządzenia Ministra b. Dzielnicy Pruskiej z dnia 8 października 1921 r. (Dz. U. R. P. Nr. 83, poz. 592) opiewa następująco:

„Notarjuszem w b. dzielnicy pruskiej może być mianowany ten, kto posiada uzdolnienie do sprawowania urzędu sędziowskiego w tej dzielnicy".

Z powołanych postanowień poszczególnych ustaw b. państw zaborczych wypływa zatem, że notarjusze są **osobami** uposażonemi przez prawo w funkcje publiczne, nie zaś urzędami lub instytucjami państwowemi.

Okoliczność, że niektóre z tych ustaw określają notarjuszów jako urzędników państwowych, nie zmienia w niczem powyższego ich charakteru.

(—) *W. Koszko,*
Dyrektor Departamentu.

---

## 19.

## OKÓLNIK MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 28 grudnia 1933 r.

L. D. V. 55944/4/33

**w sprawie świadectw przemysłowych dla hurtowni monopolowych.**

Do
Wszystkich Izb Skarbowych i Urzędu Wojewódzkiego Śląskiego (Wydział Skarbowy) oraz wszystkich urzędów skarbowych.

W uzupełnieniu okólnika z dnia 6 grudnia 1933 r. L. D. V. 53573/4/33 Ministerstwo Skarbu na podstawie art. 94 ustawy o państwowym podatku przemysłowym (Dz. U. R. P. Nr. 17 z r. 1932, poz. 110) zezwala bez obowiązku składania indywidualnych podań na prowadzenie w roku 1934:

1) na podstawie świadectw przemysłowych kat. 2-ej przedsiębiorstw handlowych hurtowni wyrobów monopolu tytoniowego, spirytusowego i solnego, zarówno utrzymujących oddziały (filje) jak i nieutrzymujących oddziałów (filji);

2) na podstawie świadectw przemysłowych kat. 3-ej przedsiębiorstw handlowych — oddziałów (filji) hurtowni wyrobów monopolu tytoniowego, spirytusowego i solnego, uruchamianych przez hurtowników, działających na mocy umów z Dyrekcjami właściwych monopolów, o ile oddziały te będą uruchomione w obrębie rejonu, należącego w myśl umowy do hurtownika i prowadzone na koszt hurtownika we własnej jego administracji;

3) na podstawie świadectw przemysłowych kat. 4-ej przedsiębiorstw handlowych — przed-

siębiorstw z wyłączną drobną sprzedażą (tylko konsumentom) wyrobów monopolu tytoniowego, powstających w ciągu 1934 r. w gminach wiejskich, w których dotychczas nie było żadnego punktu sprzedaży tych wyrobów.

Do korzystania z wymienionej pod 3) ulgi nie stoi na przeszkodzie fakt prowadzenia przez przedsiębiorstwa handlu wyrobami monopolu tytoniowego jednocześnie ze sprzedażą tych wyrobów również drobnej sprzedaży artykułów niezbędnych do palenia (bibułek, gilz i t. p.), względnie ubocznej sprzedaży znaczków stemplowych i pocztowych, blankietów wekslowych, losów loterji państwowej, kart do gry oraz przyborów do palenia i zapalania.

Równocześnie zezwala się na prowadzenie przedsiębiorstw handlu towarowego, wprowadzających w ciągu 1934 r. detaliczną sprzedaż wyrobów monopolu spirytusowego bez wyszynku (sprzedaż wyłącznie konsumentom) oraz nowopowstających w ciągu 1934 r. przedsiębiorstw handlu towarowego, które między innemi prowadzić będą również i detaliczną sprzedaż wyrobu monopolu spirytusowego bez wyszynku (sprzedaż wyłącznie konsumentom) — na podstawie świadectw przemysłowych kategorji 3-ej, względnie 4-ej przedsiębiorstw handlowych, o ile przedsiębiorstwa te odpowiadają warunkom, określonym w części II lit. A rozdział I kategorja trzecia lub czwarta taryfy, stanowiącej załącznik do art. 23 ustawy o państwowym podatku przemysłowym, względnie w okólniku z dnia 6 grudnia 1933 r. L. D. V. 53573/4/33 część I, a jedynie fakt prowadzenia sprzedaży wyrobów monopolu spirytusowego bez wyszynku stanowiłby o zaliczeniu danego przedsiębiorstwa do kategorji 2-ej przedsiębiorstw handlowych (cz. II lit. A. rozdz. I kat. II p. 2 lit. k taryfy), stanowiącej załącznik do art. 23 ustawy.

(—) *W. Koszko,*
Dyrektor Departamentu.

---

## 20.

## OKÓLNIK MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 29 grudnia 1933 r.

L. D. V. 54884/4/33

**w sprawie ulg przy nabywaniu świadectw przemysłowych w związku z walką z bezrobociem.**

Do
wszystkich Izb Skarbowych i Urzędu Wojewódzkiego Śląskiego (Wydział Skarbowy) oraz do wszystkich urzędów skarbowych.

W związku z akcją zwalczania bezrobocia Ministerstwo Skarbu na podstawie art. 94 ustawy o państwowym podatku przemysłowym (Dz. U. R. P. Nr. 17 z r. 1932, poz. 110) upoważnia Izby Skarbowe (Urząd Wojewódzki Śląski) do udzielania przedsiębiorstwom przemysłowym, zatrudniającym do 1.000 robotników, następujących ulg przy nabywaniu świadectw przemysłowych:

a) zezwalania na nabywanie na rok 1934 świadectw przemysłowych tej samej kategorji, co i na rok 1933 w wypadku zwiększenia ilości zatrudnionych robotników w okresie od dnia 1 października do dnia 31 grudnia 1933 r.;

b) zwalniania od dopłaty do ceny świadectwa przemysłowego wyższej kategorji w wypadku, gdy w okresie od dnia 1 stycznia do 1 lipca 1934 r. będzie miało miejsce zwiększenie ilości zatrudnionych robotników w porównaniu z ilością, przyjętą za podstawę do określenia kategorji świadectwa przemysłowego na rok 1934.

Ulgi powyższe mogą być udzielane jedynie przedsiębiorstwom, które przyczyniają się do akcji zwalczania bezrobocia, przyczem ulgi te z reguły nie mogą obejmować takich przedsiębiorstw, które ze względu na charakter swej działalności corocznie w pewnych okresach zwiększają ilość zatrudnionych robotników.

Wymienione wyżej ulgi mogą być udzielane na indywidualne podania płatników, wnoszone do właściwego urzędu skarbowego. Urzędy skarbowe winny złożone podania przedstawić wraz z wnioskiem do decyzji Izby Skarbowej (Urzędu Wojewódzkiego Śląskiego) w terminie do dni 7 od daty złożenia podania.

Minister Skarbu:
(—) *Wł. Zawadzki.*

---

## 21.

## OKÓLNIK MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 30 grudnia 1933 r.

L. D. V. 51805/4/33

**w sprawie obrotów eksportowych dokonywanych za pośrednictwem firm gdańskich.**

Do
Izby Skarbowej w Poznaniu.

Ministerstwo Skarbu zwraca załączniki sprawozdania z dnia 21 listopada 1933 r. L. II. 217702/5/33 z oznajmieniem, że ulgi przewidziane w okólniku z dnia 16 lipca 1930 r. L. D. V. 5066/4/30 mają zastosowanie również do obrotów wynikłych z takich tranzakcyj eksportowych dokonanych za pośrednictwem gdańskich firm ekspedycyjnych i eksportowych, przy których firmy gdańskie występują również w charakterze nabywców ziemiopłodów w okólniku tym wymienionych, a nie tylko w charakterze

pośredników lub komisantów przy zawarciu tranzakcji eksportowej.

(—) *P. Michalski,*
Zastępca Dyrektora Departamentu:

— — — — — — — — —

**MINISTERSTWO SKARBU**
L. D. V. 51805/4/33

Warszawa, dnia 30 grudnia 1933 r.

Wszystkim Izbom Skarbowym i Urzędowi Wojewódzkiemu Śląskiemu (Wydział Skarbowy)

przesyła się do wiadomości.

(—) *P. Michalski,*
Zastępca Dyrektora Departamentu:

---

## 22.

## OKÓLNIK MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 30 grudnia 1933 r.

L. D. V. 46371/4/33

**w sprawie podatku od energji elektrycznej elektrowni Okręgu Warszawskiego.**

Do
Izby Skarbowej Grodzkiej
w/m.

Zwracając załączniki sprawozdania z dnia 12 października 1933 r. L. W. II. 194898/2/33, Ministerstwo Skarbu wyjaśnia:

a) energja elektryczna pobierana dla celów reklamowych i do oświetlenia numerów policyjnych nie podlega państwowemu podatkowi od energji elektrycznej, w myśl ust. 1 lit. a i ust. 2 § 1 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 3 lutego 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr. 15 poz. 88),

b) energja pobierana nawet dla celów oświetleniowych, o ile jest wspólnie mierzona z energją dla inych celów, nie podlega opodatkowaniu, pod warunkiem, iż moc przyłączonych odbiorników dla światła nie przekracza 15% zainstalowanej mocy.

(—) *P. Michalski,*
Zastępca Dyrektora Departamentu:

— — — — — — — — —

**MINISTERSTWO SKARBU**
L. D. V. 46371/4/33

Warszawa, dnia 30 grudnia 1933 r.

wszystkim Izbom Skarbowym oraz Urzędowi Wojewódzkiemu Śląskiemu (Wydział Skarbowy) w Katowicach.

przesyła się do wiadomości i stosowania.

(—) *P. Michalski,*
Zastępca Dyrektora Departamentu:

---

## 23.

## OKÓLNIK MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 3 stycznia 1934 r.

L. D. V. 55945/1/33

**w sprawie przedłużenia mocy obowiązującej okólnika z dnia 23-go marca 1933 r. L. D. V. 11560/1/33.**

Do
Wszystkich Izb Skarbowych, Urzędu Wojewódzkiego Śląskiego (Wydział Skarbowy) w Katowicach oraz wszystkich urzędów skarbowych.

Moc obowiązująca tych postanowień okólnika z dnia 23 marca 1933 r. L. D. V. 11560/1/33, które w myśl okólnika z dnia 2 sierpnia 1933 r. L. D. V. 36113/1/33 wygasają z dniem 31 grudnia 1933 r., przedłużam do końca czerwca 1934 r.

Wymieniony w ustępie drugim część VII powyższego okólnika termin do przedłożenia Ministerstwu Skarbu wniosków o umorzenie, ustala się obecnie na dzień **15 maja 1934 r.**

Przewidziane w ostatnim ustępie części VII tego okólnika wykazy — o ile chodzi o akcję umorzeniową, przeprowadzoną na podstawie niniejszego okólnika w okresie od dnia 1 stycznia do dnia 30 czerwca 1934 r., obowiązane są Izby Skarbowe przedłożyć w terminie do dnia 31 lipca 1934 r.

Zarazem nawiązując do postanowień części VI okólnika z dnia 23 marca 1933 r. L. D. V. 11560/1/33, wyjaśnia się, że w razie ogłoszenia przedsiębiorstwu upadłości i następnie podniesienia jej z równoczesnem zawarciem ugody sądowej z wierzycielami, Izby Skarbowe upoważnione są do wyrażania zgody na redukcje zaległości podatkowych, jednakowoż tylko w tych przypadkach, gdy na podstawie tej ugody następuje redukcja wierzytelności prywatnych najwyżej o 50%.

Wkońcu Ministerstwo Skarbu zaznacza, że wspomniany wyżej okólnik więcej przedłużany nie będzie, wobec czego zechcą Izby Skarbowe w ciągu najbliższych sześciu miesięcy wynikające z niego uprawnienia całkowicie wykorzystać.

Minister Skarbu:
(—) *Wł. Zawadzki.*

## 24.

### OKÓLNIK MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 3 stycznia 1934 r.

L. D. V. 55946/1/33

**w sprawie ulg podatkowych.**

Do
Wszystkich Izb Skarbowych, Urzędu Wojewódzkiego Śląskiego (Wydział Skarbowy) w Katowicach oraz do wszystkich urzędów skarbowych.

W związku z postanowieniami rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 25 listopada 1933 r. o ulgach w spłacie zaległości podatkowych (Dz. U. R. P. Nr. 94, poz. 731) Ministerstwo Skarbu wyjaśnia, że ulgi przewidziane w § 8 tego rozporządzenia, wobec ograniczeń wynikających z postanowień § 10, należy udzielać tylko na indywidualnie wnoszone podania z tem, że w razie dotrzymania przez płatnika wszystkich rat, umorzenie 1/4 części zaległości następuje w każdym przypadku z urzędu.

Minister Skarbu:
(—) *Wł. Zawadzki.*

## 25.

### OKÓLNIK MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 5 stycznia 1934 r.

L. D. V. 312/4/34

**w sprawie uzupełnienia okólnika L. D. V. 28430/33 z dnia 31 grudnia 1933 r.**

Do
Wszystkich Izb Skarbowych i Urzędu Wojewódzkiego Śląskiego (Wydział Skarbowy).

Wślad okólnika z dnia 21 grudnia 1933 r. L. D. V. 28430/4/33 zarządza się co następuje:

Punkt d) powyższego okólnika uzupełnia się w sposób następujący: „lub osób, wyznaczonych przez Prezesa Rady Giełdowej w porozumieniu z Komisarzem Giełdowym z pośród urzędników giełdy".

O niniejszem zarządzeniu należy zawiadomić urzędy skarbowe.

(—) *W. Koszko,*
Dyrektor Departamentu.

## 26.

### OKÓLNIK MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 10 stycznia 1934 r.

L. D. V. 228/2/34

**w sprawie podatku dochodowego od dodatku mieszkaniowego pracowników samorządowych.**

Do
Ministerstwa Spraw Wewnętrznych.
w/m.

Na pismo z dnia 2 stycznia 1934 r. N. S. S. 42/121/2 Ministerstwo Skarbu wyjaśnia, że w myśl zarządzenia Ministra Skarbu z dn. 14 listopada 1933 r. L. D. V. 49232/2/33 odroczony został pobór podatku dochodowego od dodatku mieszkaniowego funkcjonarjuszów państwowych i **komunalnych jedynie za m-c styczeń 1934 r.**

Z uwagi na powyższe, począwszy od m-ca lutego 1934 r. dodatek mieszkaniowy wypłacany członkom zarządu i pracownikom związków samorządowych podlega podatkowi dochodowemu na zasadach ogólnych i winien być włączony do podstaw wymiaru podatku tego podatku.

(—) *W. Koszko,*
Dyrektor Departamentu.

— — — — — — — — —

**MINISTERSTWO SKARBU**
L. D. V. 228/2/34.

Warszawa, dnia 10 stycznia 1934 r.

Wszystkim Izbom Skarbowym oraz Urzędowi Wojewódzkiemu Śląskiemu, (Wydział Skarbowy) w Katowicach.

udziela się do wiadomości.

Zarazem Ministerstwo Skarbu poleca przypomnieć związkom samorządowym znajdującym się w okręgu Izby Skarbowej (Wydziału Skarbowego) o obowiązku potrącania, począwszy od m-ca lutego 1934 r. podatku dochodowego od dodatku mieszkaniowego pracownikom samorządowym.

(—) *W. Koszko,*
Dyrektor Departamentu.

## 27.

### OKÓLNIK MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 12 stycznia 1934 r.
L. D. V. 56211/1/33

**w sprawie państwowego podatku od uboju.**

Do
wszystkich Izb Skarbowych Urzędu Wojewódzkiego Śląskiego (Wydział Skarbowy) w Katowicach oraz do wszystkich urzędów skarbowych.

W związku z rozporządzeniem Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 27 października 1933 r. (Dz. U. R. P. Nr. 84, poz. 614) oraz rozporządzeniem Ministra Skarbu z dnia 30 października 1933 r. (Dz. U. R. P. Nr. 88, poz. 684) Ministerstwo Skarbu wyjaśnia, co następuje:

I. Ubój owiec i kóz państwowemu podatkowi od uboju nie podlega.

II. Przy zwrocie podatku od uboju w myśl art. 6 ustęp 2 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej należy stosować zasady następujące:

a) w razie całkowitego uznania mięsa (całej ubitej sztuki) za niezdatne do spożycia następuje zwrot podatku w pełnej wysokości;

b) w razie uznania połowy ubitego zwierzęcia lub więcej niż połowy za niezdatną do spożycia następuje zwrot podatku w połowie wysokości;

c) w razie uznania mięsa za warunkowo zdatne lub mniej wartościowe w całości następuje zwrot podatku w połowie wysokości;

d) w razie uznania tylko części mięsa ubitego zwierzęcia za warunkowo zdatne lub mniej wartościowe zwrot podatku wogóle nie przysługuje.

III. Przewidziane w § 6 ustęp 6) rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 30 października 1933 r. (Dz. U. R. P. Nr. 88, poz. 684) adnotacje na świadectwach wwozu winny być uskuteczniane czysto i wyraźnie i zawierać sumę uiszczonego podatku, datę poboru i pieczęć organu pobierającego podatek. Ponadto adnotacje te obowiązują jedynie przy wydawaniu świadectw wwozu na całe sztuki ubitych zwierząt, przy wydawaniu zaś tych świadectw tylko na pewną ilość kilogramów mięsa ze sztuki ubitej nie obowiązują. W tym ostatnim jednakowoż przypadku, o ile mięso wwożone jest do innej miejscowości, organa pobierające podatek winny specjalnie zważać, czy jest ono oznakowane pieczęcią o wyniku urzędowego badania i w razie stwierdzenia braku tych pieczęci winny pobierać od wwożonego mięsa w drodze wymiaru doraźnego podatek przypadający od całej sztuki.

O powyższem należy bezzwłocznie zawiadomić wszystkie organa pobierające podatek od uboju.

(—) *W. Koszko,*
Dyrektor Departamentu.

---

## 28.

### OKÓLNIK MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 12 stycznia 1934 r.

L. D. V. 75/1/34

**w sprawie niemożności zajmowania prowizji detalicznym sprzedawcom napojów alkoholowych na rzecz należności podatkowych.**

Do
wszystkich Izb Skarbowych oraz Urzędu Wojewódzkiego Śląskiego (Wydział Skarbowy) w Katowicach.

W związku ze zdarzającemi się wypadkami zwracania się przez urzędy skarbowe do Dyrekcji Państwowego Monopolu Spirytusowego z żądaniem niewypłacania prowizji, przypadającej koncesjonarjuszom z tytułu nabywania wyrobów monopolowych oraz przelania tej prowizji na zaległości podatkowe koncesjonarjusza, Ministerstwo Skarbu wyjaśnia, co następuje:

Państwowy Monopol Spirytusowy nie może zatrzymywać przypadającej detalistom prowizji (która w rzeczywistości jest rabatem od cen detalicznych, płaconych przez konsumentów), ponieważ w praktyce nie wypłaca tej prowizji. Prowizję potrąca się przy uiszczeniu ceny, — jest więc ona tylko pozycją rachunkową, a nie wierzytelnością zobowiązanego w rękach Państwowego Monopolu Spirytusowego, przeto prowizja ta nie może ulegać zajęciu w trybie § 100 rozporządzenia Rady Ministrów o postępowaniu egzekucyjnem władz skarbowych (Dz. U. R. P. Nr. 62, poz. 580 z 1932 r.).

O powyższem należy powiadomić władze skarbowe I instancji.

(—) *W. Koszko,*
Dyrektor Departamentu.

---

## 29.

### OKÓLNIK MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 13 stycznia 1934 r.

L. D. V. 47435/4/33

**w sprawie wymiaru podatku przemysłowego od obrotu w wypadku przeniesienia przedsiębiorstwa.**

Do
Izby Skarbowej Grodzkiej
w/m.

Na sprawozdanie z dnia 20 października 1933 r. L. W. II. 257565/2/33, Ministerstwo Skarbu wyjaśnia, że w wypadku przeniesienia przedsiębiorstwa przed upływem ważności

świadectwa przemysłowego do okręgu innego urzędu skarbowego, wymiar podatku przemysłowego od obrotu winien być uskuteczniony za cały okres wymiarowy przez ten urząd skarbowy (komisję szacunkową do spraw państwowego podatku przemysłowego), do okręgu którego przedsiębiorstwo zostało przeniesione.

Analogiczne zasady mają również zastosowanie przy opodatkowaniu zajęć przemysłowych oraz samodzielnych wolnych zajęć zawodowych.

Dyrektor Departamentu:
(—) *W. Koszko.*

— — — — — — — — — — — —

MINISTERSTWO SKARBU
L. D. V. 47435/4/33

Warszawa, dnia 13 stycznia 1934 r.

Wszystkim Izbom Skarbowym oraz Urzędowi Wojewódzkiemu Śląskiemu (Wydział Skarbowy)

przesyła się do wiadomości i stosowania.

Dyrektor Departamentu:
(—) *W. Koszko.*

---

## 30.

## OKÓLNIK MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 17 stycznia 1934 r.

L. D. V. 1492/4/34

**w sprawie postępowania karnego przy nabywaniu świadectw przemysłowych na r. 1934 po upływie ustawowego terminu.**

Do
wszystkich Izb Skarbowych i Urzędu Wojewódzkiego Śląskiego oraz wszystkich urzędów skarbowych.

Ministerstwo Skarbu na podstawie art. 94 ustawy o państwowym podatku przemysłowym (Dz. U. R. P. Nr. 17 z r. 1932, poz. 110) zarządza, co następuje:

Poleca się urzędom skarbowym zaniechać wdrażania postępowania karnego z art. 98 powołanej ustawy przeciwko tym płatnikom, którzy świadectwa przemysłowe na rok 1934 nabyli po upływie ustawowego terminu (art. 30 ustawy), lecz **w okresie do dnia 15 stycznia 1934 r. włącznie.** Nałożone już na powyższych płatników kary pieniężne z art. 98 ustawy umorzą Izby Skarbowe (Urząd Wojewódzki Śląski) z urzędu we własnym zakresie działania na wniosek właściwych urzędów skarbowych.

Zastępca Dyrektora Departamentu:
(—) P. Michalski.

---

## 31.

## OKÓLNIK MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 19 stycznia 1934 r.

L. D. V. 56697/3/33

**w sprawie zwolnienia bezrobotnych od podatku od lokali.**

Do
wszystkich Izb Skarbowych.

I.

Na zasadzie p. 7 art. 3 ustawy o podatku od lokali (Dz. U. R. P. Nr. 94, poz. 550 z r. 1926) w brzmieniu ustawy z dnia 17 grudnia 1931 r. (Dz. U. R. P. Nr. 112, poz. 879), wolni są od podatku od lokali bezrobotni, zajmujący mieszkania do trzech izb włącznie, o ile nie mają sublokatorów; fakt pobierania zasiłku jest w tym wypadku bez znaczenia.

Warunki, pod jakiemi zwolnienie to może być przyznane, zawarte są w postanowieniach p. 5 § 2 rozporządzenia wykonawczego Ministerstwa Skarbu do powyższej ustawy z dnia 29 grudnia 1926 r. (Dz. U. R. P. Nr. 12 z r. 1927, poz. 95), a w szczególności:

1) zarejestrowanie jako bezrobotny przez właściwy urząd pośrednictwa pracy, względnie magistrat,

2) przedłożenie zaświadczenia stwiedzającego:

a) „obecne pozostawanie bez pracy i przez jaki okres czasu względnie od jakiego czasu",

b) nieposiadanie sublokatorów.

Odnośnie do warunku pod 1).

W myśl § 2 rozporządzenia Ministra Pracy i Opieki Społecznej z dnia 26 stycznia 1925 r. w sprawie regulaminu dla państwowych urzędów pośrednictwa pracy (Monitor Polski Nr. 25, poz. 95), każdy poszukujący pracy winien być zarejestrowany, przyczem przy rejestracji otrzymuje od instytucji rejestrującej **legitymację poszukującego pracy,** a to stosownie do postanowienia § 13 Instrukcji z dnia 18 stycznia 1927 r. w sprawie czynności państwowych urzędów pośrednictwa pracy w zakresie rejestracji i ewidencji wolnych miejsc i poszukujących pracy (Monitor Polski Nr. 19, poz. 45).

Odnośnie do warunku pod 2)a.

Legitymacje powyższe stanowić winny dla organów policyjnych, miejskich instytucji opieki społecznej względnie właścicieli i administratorów domów podstawę, na zasadzie której można bezrobotnym wystawiać zaświadczenia „przez jaki okres czasu względnie od jakiego czasu" pozostają bez pracy.

Zastrzega się jednak, że **legitymacje te** mogą stanowić **dowód bezrobocia** jedynie dla tych poszukujących pracy, którzy są **uprawnieni do poboru zasiłków,** gdyż w legitymacjach ich uwi-

doczniane jest nietylko dopełnianie obowiązku terminowego zgłaszania się do kontroli celem stwierdzenia, że pozostają nadal bez pracy, ale także i wypłata przypadających im zasiłków przez czas bezrobocia.

Uprawnieni do poboru zasiłków są:

a) pracownicy fizyczni, podlegający ustawie z dnia 18 lipca 1924 r. o zabezpieczeniu na wypadek bezrobocia (Dz. U. R. P. Nr. 58 z r. 1932, poz. 558),

b) pracownicy umysłowi, podlegający rozporządzeniu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24 listopada 1927 r. o ubezpieczeniu pracowników umysłowych (Dz. U. R. P. Nr. 106, poz. 911), zmienionego częściowo ustawą z dnia 22 marca 1933 r. (Dz. U. R. P. Nr. 27, poz. 229).

Dla innych poszukujących pracy, **a nie posiadających praw do poboru zasiłków,** legitymacje te stanowić mogą dowód bezrobocia tylko w tym wypadku, jeżeli przedłożą **także** zaświadczenie **instytucji rejestrującej,** że zostali zarejestrowani jako **bezrobotni,** a nie tylko jako poszukujący pracy, gdyż poszukujący pracy może posiadać pracę, jednak zamierza zamienić ją na inną.

Nasuwa się jeszcze pytanie, jaki charakter posiada wymóg stwierdzenia „przez jaki okres czasu, względnie od jakiego czasu" pozostaje bezrobotny bez pracy.

Wymóg ten może mieć i ma charakter wyłącznie **informatywny,** gdyż w przeciwnym razie rozporządzenie wykonawcze zamiast tego wymogu wogóle ściśle określiłoby długość czasokresu bezrobocia, koniecznego do uzyskania zwolnienia podatkowego.

Gdy zaś takiego ścisłego określenia czasokresu bezrobocia brak, jednym z warunków do uzyskania zwolnienia podatkowego jest tylko **obecne** pozostawanie bez pracy, t. j. pozostawanie bez pracy w czasie akcji wymiarowej na odnośny rok podatkowy.

Ponieważ art. 3 powołanej wyżej ustawy o podatku od lokali zna tylko zwolnienia całoroczne, przeto zwolnienie to następuje na cały rok podatkowy, jednak trwa tylko tak długo, jak długo zachodzą ustawowe warunki do jego przyznania, t. j. przez czas bezrobocia.

Gdy zatem bezrobotny odzyska pracę w ciągu roku podatkowego i tem samem nie może się już wykazać zaświadczeniem właściwej władzy, że jest nadal bezrobotnym, powstaje dla niego obowiązek podatkowy.

W wypadku zaistnienia obowiązku podatkowego, wymierza się podatek analogicznie do postanowień § 8 wyżej powołanego rozporządzenia z dnia 29 grudnia 1926 r., t. j. od następnego kwartału po uzyskaniu pracy, względnie po przyjęciu sublokatora.

Na wypadek nieprzedłożenia przez bezrobotnych wymaganych rozporządzeniem wykonawczem zaświadczeń w czasie akcji wymiarowej, przysługujące zwolnienie podatkowe może być im przyznane już tylko w drodze odwoławczej — jak to wyjaśnionem zostało w ustępie 4 p. 3 części II tut. okólnika z dnia 10 października 1932 r. L. D. V. 20133/3/32.

Przytem nadmienia się, że o ile odwołanie zostało wniesione w terminie, nie zmienia jego charakteru okoliczność, że bezrobotny prosi w niem o umorzenie zamiast o uchylenie wymiaru podatku od lokali.

W wypadkach wniesienia odwołania po terminie prawnym bez naprowadzenia ważnej a nieuchronnej przyczyny opóźnienia — należy odwołanie traktować jako prośbę o umorzenie podatku od lokali z powodu zagrożenia egzystencji gospodarczej na zasadzie § 17 powołanego wyżej rozporządzenia wykonawczego.

Przez powyższe uniknie się wnoszenia próśb o przywrócenie terminu odwoławczego, które byłyby zresztą zawsze przychylnie załatwiane ze względu na brak obowiązku podatkowego.

II.

Bezrobotnym, mającym sublokatorów, nie przysługuje ustawowe zwolnienie od podatku od lokali, omówione wyżej pod I.

Bezrobotni ci nie są jednak wyłączeni od ulg podatkowych, gdyż ulgi te uzyskać mogą w wypadkach, unormowanych w ust. 2 § 14 powołanego wyżej rozporządzenia wykonawczego do ustawy o podatku od lokali **w formie umorzeń.**

Mianowicie na zasadzie powyższego postanowienia, upoważnione są władze wymiarowe — na wniosek bezrobotnych — do umarzania im podatku od lokali w wypadkach, gdy ich sublokatorzy są także bezrobotni.

Płatnikom tym umarzać należy podatek analogicznie do postanowienia powołanego wyżej § 8 rozporządzenia wykonawczego, t. j. za czas od następnego kwartału po utracie pracy przez lokatora aż po koniec tego kwartału, w którym sublokator odzyskał pracę.

Dane te winny być zaświadczone w sposób podany w p. 5 § 2 omawianego rozporządzenia wykonawczego, a omówione wyżej pod I.

Odmienne od powyższych wyjaśnień zarządzenia Izb Skarbowych należy uchylić przy równoczesnem podaniu urzędom skarbowym do wiadomości i stosowania powyższego zarządzenia.

Dyrektor Departamentu:
(—) *W. Koszko.*

## 32.

## OKÓLNIK MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 19 stycznia 1934 r.

L. D. V. 55634/3/33

**w sprawie dodatku kryzysowego do państwowego podatku od nieruchomości.**

Do
Izby Skarbowej Grodzkiej
w Warszawie.

Na sprawozdanie z dnia 19 grudnia 1933 r. L. W. II. 304371/4/33, w sprawie powyższej udziela się następującego wyjaśnienia:

Po myśli § 1 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 17 czerwca 1924 r. (Dz. U. R. P. Nr. 51, poz. 523), państwowemu podatkowi od nieruchomości podlegają:

a) **w gminach miejskich** wszelkiego rodzaju budowle, zaś **w gminach wiejskich** budynki o charakterze dochodowym lub zarobkowym, a nie związane z produkcją rolną,

b) **w gminach miejskich** nadto place zajęte na przedsiębiorstwa handlowe i składy towarowe.

Do powyższego podatku wprowadzony został ustawą z dnia 17 grudnia 1931 r. (Dz. U. R. P. Nr. 112, poz. 878) dodatek kryzysowy.

Dodatek ten jednak może być pobierany tylko od przedmiotów podatkowych, wyszczególnionych wyżej pod a), gdyż ustawa z dnia 17 grudnia 1931 r. wyraźnie w ust. 1 art. 1 postanawia, że dodatek ten ustanawia się **od budynków,** zaś ust. 3 tegoż art. zwalnia od poboru tego podatku **budynki mieszkalne,** których roczny czynsz nie przekracza kwoty 1.000 zł.

Gdy zaś w tem postanowieniu ustawowem wymienione zostały tylko **budynki,** jako przedmioty, od których pobierać należy dodatek kryzysowy, a nie wszelkie nieruchomości, podlegające państwowemu podatkowi od nieruchomości, przeto nie może ulegać żadnej wątpliwości, że wymienione wyżej pod b) place, jako niewyliczone w temże postanowieniu ustawowem, wolne są od opłaty omawianego dodatku.

Pozatem odsyła się Izbę Skarbową do ustępu 1 okólnika Ministerstwa Skarbu z dnia 15 grudnia 1932 r. L. D. V. 20137/3/32,, w którym wyjaśniono, że budynki poboczne wszelkiego rodzaju opodatkowuje się łącznie z budynkiem głównym i jak to postępować należy z budynkami o charakterze mieszanym, które częściowo są przeznaczone na mieszkania, a częściowo na inne cele niemieszkalne.

Dyrektor Departamentu:
(—) *W. Koszko.*

MINISTERSTWO SKARBU
L. D. V. 55634/2/33

Warszawa, dnia 19 stycznia 1934 r.

Wszystkim Izbom Skarbowym
do wiadomości i stosowania.

Dyrektor Departamentu:
(—) *W. Koszko.*

## 33.

## OKÓLNIK MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 16 stycznia 1934 r.

L. D. IV. 34336/1/33

**w sprawie uznawania książeczek z przepustkami granicznemi, wystawionych przez Touring i Automobilklub Albanji.**

Do
wszystkich Dyrekcyj Ceł, urzędów celnych oraz Inspektoratu Ceł w Gdańsku.

W uzupełnieniu okólnika z dnia 28 lipca 1930 r. L. D. IV. 6316/4/30, poleca się uznawać również i książeczki z przepustkami granicznemi, wystawione przez **Touring et Automobile Club Royal d'Albanie,** za które Automobilklub Polski przyjął całkowitą odpowiedzialność wobec Skarbu Państwa.

Kierownik Departamentu:
(—) W. Fabierkiewicz.

## 34.

## WYKŁADNIA USTAWY

**o opłatach stemplowych, ustalona przez Ministerstwo Skarbu.**

Skrót: u. o. s. — ustawa o opłatach stemplowych z dn. 1 lipca 1926 r. (DURP. z 1932 r. Nr. 41, poz. 413).
r. w. s. — rozporządzenie wykonawcze z dnia 10 października 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr. 99, 842).

394. (art. 58). W związku z rozporządzeniem Ministra Skarbu z dnia 15 listopada 1933 r. w sprawie opłat stemplowych, wiążących się z przejściem własności nieruchomości w toku postępowania egzekucyjnego (Dz. U. R. P. Nr. 98, poz. 754), Ministerstwo Skarbu udziela w porozumieniu z Ministerstwem Sprawiedliwości następujących wyjaśnień:

**Do §-u 1.** Stawka ulgowa w wysokości 0,2% zastępuje nietylko stawkę w wysokości 4%, przewidzianą w ustępie pierwszym art. 58

u. o. s., ale też stawkę w wysokości 1%, przewidzianą w ustępie ostatnim art. 52 u. o. s.

**Do §-u 2.** Jeżeli na licytacji przymusowej, odbytej przed notarjuszem, nabyła nieruchomość osoba, wymieniona w § 1 powołanego rozporządzenia, która na danej nieruchomości miała prawo, zabezpieczone hipotecznie, to notarjusz, wymierzający opłatę stemplową (art. 27 punkt 3, art. 52 punkt 2 u. o. s. oraz § 60 r. w. s.), a mianowicie w wysokości 0,2%, przewidzianej w § 1 powołanego rozporządzenia (wraz z dodatkiem 10%-wym, tudzież z dodatkiem komunalnym w wysokości 0,1%, należnym w myśl art. 13 ustawy z dn. 11 sierpnia 1923 r. o tymczasowem uregulowaniu finansów komunalnych, Dz. U. R. P. Nr. 106 z 1932 r., poz. 884), ma w protokóle licytacji ujawnić nietylko wymiar powyższy (§ 60 r. w. s.), ale też umieścić enucjację następującą: „W razie przelewu prawa, nabytego przez zaofiarowanie najwyższej ceny na niniejszej licytacji, w ciągu 3 tygodni należy uiścić zamiast kwot wyżej wymienionych: tytułum opłaty stemplowej (w wysokości 4%) . . . . . . . . zł . . . . . gr . . . . . i (w wysokości 1%) . . . . zł . . . . gr, dodatku 10% . . . . . . zł . . . . gr, dodatku komunalnego . . . . . . zł . . . . . gr".

**Do §-u 3 (ustępu drugiego).** Urząd Skarbowy ma umorzyć przypisaną w księdze bierczej, a nieuiszczoną jeszcze należność tytułem opłaty stemplowej od pisma, wymienionego w § 1, o ile ta należność po doliczeniu do niej kwoty już uiszczonej, przewyższa kwotę, obliczoną według stawki ulgowej, przewidzianej w § 1. Jeżeli ta należność wiąże się ze sprzedażą nieruchomości drogą licytacji przymusowej (a nie z orzeczeniem sądowem, wymienionem w punkcie 3 art. 52 u. o. s., na mocy którego w toku postępowania egzekucyjnego nieruchomość przechodzi na własność wierzyciela), to umorzenie ma nastąpić jedynie na pisemny wniosek podatnika, złączony z oświadczeniem podatnika, ze swego prawa, nabytego przez zaofiarowanie najwyższej ceny na licytacji, nie zbył w ciągu 3 tygodni po licytacji.

**Do §-u 3 (ustępu ostatniego).** Organ urzędowy, wymierzający opłatę stemplową od pisma, stwierdzającego umowę, na mocy której nabywca, wymieniony w § 1, daną nieruchomość zbywa, ma dokonać potrącenia, przewidzianego w ustępie ostatnim §-u 3, **z urzędu** nie uzależniając go od osobnej decyzji władzy skarbowej, zezwalającej na to potrącenie. W razie zbycia **w całości** potrącenie zależy jedynie od wykazania, że nastąpiła nadpłata, o której mowa w ustępie ostatnim §-u 3. W razie zbycia **części** danej nieruchomości, zbywca ma nadto złożyć organowi, wymierzającemu opłatę stemplową, oświadczenie, czy, w jakich kwotach, przez które organa urzędowe i przy jakich sposobnościach nadpłata została już poprzednio częściowo policzona w myśl ustępu ostatniego §-u 3.

395. (art. 114, 117 i 122). W myśl art. 5 i 8 ustawy z dnia 24 marca 1933 r. (Dz. U. R. P. Nr. 25, poz. 211), zadaniem Banku Akceptacyjnego jest udzielanie „kredytu akceptacyjnego" na podkład wierzytelności, co do których wierzycielami są instytucje kredytowe i co do których te instytucje zawierają z dłużnikami „układy konwersyjne" (§§ 2 i nast. rozp. Ministra Skarbu z dnia 26.VI. 1933 r., Dz. U. R. P. Nr. 50, poz. 395).

Spółdzielnie kredytowe, komunalne kasy oszczędności i gminne kasy pożyczkowo-oszczędnościowe (w dalszym ciągu zwane „instytucjami wierzycielskiemi"), uzyskują kredyt akceptacyjny drogą bezpośredniego stosunku prawnego z Bankiem Akceptacyjnym tylko wyjątkowo: mianowicie, jeżeli łączna suma wierzytelności, co do których instytucja wierzycielska zawarła układy konwersyjne, wynosi pewne minimum, określone w odnośnych instrukcjach, wydanych przez Dyrekcję Banku Akceptacyjnego. W braku tego warunku instytucja wierzycielska uzyskuje kredyt akceptacyjny tylko drogą pośrednią, a mianowicie za pośrednictwem wyznaczonego w tym celu banku państwowego lub też za pośrednictwem instytucji kredytowej, która dla danej instytucji wierzycielskiej jest centralą finansową. W przypadku określonego tylko co stusunku pośredniego, instytucja pośrednicząca zawiera z instytucją wierzycielską układ konwersyjny, który zostaje stwierdzony: a) oświadczeniem (promesą) instytucji pośredniczącej, b) deklaracją lub kilkoma deklaracjami, przy których instytucja wierzycielska składa instytucji pośredniczącej weksle blanco, c) wekslem blanco, o którym jest mowa w deklaracji, d) zarówno weksel, jakoteż deklaracja są zaopatrzone w dwa lub więcej oświadczeń, zawierających poręczenia. Deklaracja, wymieniona pod b), wyjaśnia przeznaczenie wekslu, a mianowicie jego związek z układem konwersyjnym.

Ministerstwo Skarbu zezwala na podstawie art. 177 u. o. s., aby od weksli blanco, wy-

mienionych pod c), była uiszczana opłata stemplowa w wysokości 20 gr, oraz, aby w razie potrzeby wypełnienia wekslu blanco (wymienienia w nim sumy), wypełnienie to następowało po uprzedniem uiszczeniu jedynie różnicy między kwotą opłaty stemplowej, obliczoną według sumy, która ma być w wekslu wpisana, a kwotą 20 gr **bez pobrania podwyżki stemplowej.**

Oświadczenie instytucji pośredniczącej, wymienione pod a), jak również deklaracja, wymieniona pod b), są wolne od opłaty stemplowej na mocy §-u 1 punktu a) rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 7.VIII. 1933 r. (Dz. U. R. P. Nr. 55, poz. 418), który to przepis zwalnia od opłaty stemplowej pisma, stwierdzające układy, wymienione w art. 1 ustawy z dnia 24.III. 1933 r. (Dz. U. R. P. Nr. 25, poz. 211). W ramach bowiem powołanego art. 1 mieszczą się również układy konwersyjne, które instytucja pośrednicząca zawiera z instytucją wierzycielską, jako ze swoim dłużnikiem.

Poręczenia, wymienione wyżej pod d), są wolne od opłaty stemplowej na mocy art. 117 (ustępu drugiego) u. o. s., gdyż deklaracja, wymieniona wyżej pod b) — gdyby nie była wolna od opłaty, podlegałaby opłacie stemplowej na mocy art. 114, a zatem na mocy przepisu, mieszczącego się w tym samym rozdziale dwudziestym pierwszym u. o. s., w którym mieści się również art. 120, powołany w ustępie drugim art. 117 (L. D. V. 50574/5/33).